

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind protecția copilului aflat în dificultate

În temeiul art. 114, alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă următoarea ordonanță de urgență:

Capitolul I Dispoziții generale

Art.1 - (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, copilul se află în dificultate dacă dezvoltarea, securitatea sau integritatea sa, fizică sau morală, sunt periclitate.

- (2) Prin copil se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu are capacitate deplină de exercițiu.

Art.2 - Copilul aflat în dificultate se bucură de protecție și asistență în realizarea deplină și exercitarea corespunzătoare a drepturilor sale, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art.3 - (1) Responsabilitatea de a asigura copilului aflat în dificultate protecție și asistență în realizarea și exercitarea drepturilor sale revine în primul rând colectivității locale din care acesta face parte.

- (2) Statul sprijină colectivitatea locală din care face parte copilul, în îndeplinirea obligațiilor ce decurg din această responsabilitate.

Art.4 -(1) Consiliul județean și, respectiv, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, stabilesc măsuri de protecție a copilului aflat în dificultate și asigură aplicarea corespunzătoare a acestora.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la alin.(1), în subordinea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, se organizează și funcționează Comisia pentru Protecția Copilului și serviciul public specializat pentru protecția copilului.

Art.5 -(1) Comisia pentru Protecția Copilului este organ de specialitate al consiliului județean, respectiv al consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, și îndeplinește atribuțiile prevăzute de prezenta lege referitoare la stabilirea măsurilor de protecție a copilului aflat în dificultate și la relațiile cu serviciul public specializat pentru protecția copilului.

- (2) Comisia pentru Protecția Copilului coordonează activitatea autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale de pe teritoriul județului, în domeniul autorității tutelare și al protecției drepturilor copilului.

Art.6 -(1) Serviciul public specializat pentru protecția copilului se înființează prin hotărârea Consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, și funcționează ca instituție publică de interes județean, respectiv local, cu personalitate juridică.

- (2) Serviciul public specializat propune Comisiei pentru Protecția Copilului măsurile de protecție a copilului aflat în dificultate și asigură aplicarea acestora.

- (3) Serviciile de specialitate din subordinea consiliilor locale, care desfășoară activități în domeniul autorității tutelare și al protecției drepturilor copilului, vor sprijini serviciul public județean specializat, în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.

- (4) Activitatea serviciului public specializat este coordonată de secretarul județului, respectiv de secretarul sectorului municipiului București.

Capitolul II Măsuri privind protecția copilului aflat în dificultate

Art.7 - În vederea respectării interesului superior al copilului aflat în dificultate, Comisia pentru Protecția Copilului poate stabili următoarele măsuri de protecție:

- a) încredințarea copilului unei familii sau persoane;
- b) încredințarea copilului către serviciul public specializat sau către un organism privat autorizat;
- c) încredințarea copilului în vederea adopției;
- d) plasamentul copilului la o familie sau persoană;
- e) plasamentul copilului la serviciul public specializat sau la un organism privat autorizat;
- f) plasamentul copilului în regim de urgență.

Art. 8 - (1) În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți ori dispăruți sau decăzuți din drepturile părintești, și nu a fost instituită tutela, în cazul în care copilul a fost declarat abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, precum și în cazul în care instanța judecătorească nu a hotărât încredințarea copilului unei familii sau persoane, în condițiile legii, drepturile părintești asupra copilului se exercită de consiliul județean, respectiv de consiliul local al sectorului municipiului București, prin Comisia pentru Protecția Copilului.

- (2) În situația prevăzută la alin.(1), Comisia poate hotărî încredințarea copilului unei familii sau persoane care consimte la aceasta și care prezintă condițiile materiale și garanțiile morale necesare dezvoltării armonioase a copilului.

- (3) Serviciul public specializat este obligat să evalueze cu prioritate posibilitatea încredințării copilului rudelor sale pînă la gradul IV inclusiv, prezentând Comisiei pentru Protecția Copilului rapoarte și propuneri în acest sens.

Art.9 - (1) Dacă nu există familii sau persoane corespunzătoare cărora să le fie încredințat copilul, Comisia pentru Protecția Copilului poate hotărî încredințarea acestuia serviciului public specializat sau unui organism privat autorizat în condițiile legii.

- (2) În acest caz, măsura încredințării durează pînă în momentul în care copilul poate fi încredințat unei familii sau persoane corespunzătoare, sau pînă la încredințarea acestuia în vederea adopției.

Art.10 - (1) Persoanele fizice sau juridice cărora le-a fost încredințat copilul au față de acesta numai drepturile și obligațiile ce revin părinților privitor la persoana acestuia.

- (2) Pe durata încredințării, domiciliul copilului este la persoanele cărora le-a fost încredințat.

- (3) Educația școlară și credința religioasă a copilului nu pot fi schimbate decât cu aprobarea Comisiei pentru Protecția Copilului. În cazul în care copilul a împlinit vârsta de 14 ani, se cere și consimțământul acestuia.

- (4) Exercițarea dreptului de a încheia acte juridice în numele copilului încredințat, ori încuviințarea încheierii acestor acte, se face de Comisia pentru Protecția Copilului, în condițiile legii.

- (5) Dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de Comisie, care îl poate delega serviciului public specializat. În acest scop, în termen de 15 zile de la data încredințării, se procedează la inventarierea bunurilor copilului. Serviciul public specializat, cu aprobarea Comisiei, va putea înstrăina bunurile copilului numai dacă actul răspunde unor nevoi sau prezintă un folos neîndoielnic pentru copil. Sumele de bani rezultate în urma vânzării bunurilor copilului, precum și veniturile aduse de acestea, vor fi depuse în cont personal, pe numele copilului, prin grija serviciului public specializat, și nu vor putea fi ridicate decât cu acordul Comisiei pentru Protecția Copilului.

- (6) Comisia pentru Protecția Copilului va analiza, cel puțin o dată pe an, rapoartele financiar-contabile privind modul de administrare a bunurilor copilului. La încetarea măsurii de încredințare, Comisia pentru Protecția Copilului va analiza raportul general privind administrarea bunurilor copilului, pe baza căruia va hotărî descărcarea de gestiune.

Art.11 - Părinții pot să păstreze legături personale cu copilul, în condițiile stabilite de Comisia pentru Protecția Copilului, dacă interesul superior al copilului este respectat. Serviciul public specializat sau, după caz, organismul privat, vor crea condițiile necesare pentru aceasta, potrivit legii.

Art.12 - (1) Comisia pentru Protecția Copilului poate hotărî plasarea copilului la o familie sau persoană care consimte la aceasta și care prezintă condițiile materiale și garanțiile morale necesare dezvoltării armonioase a acestuia, dacă securitatea, dezvoltarea sau integritatea morală a copilului sunt periclitate în familie din motive independente de voința părinților, la cererea acestora, a unuia dintre ei sau a unei rude a copilului, până la gradul IV inclusiv. Dispozițiile art. 8, alin. (3) sunt aplicabile.

- (2) Dacă nu există persoane sau familii corespunzătoare la care copilul să poată fi plasat, Comisia poate hotărî plasarea acestuia la serviciul public specializat sau la un organism privat autorizat.

Art. 13 - (1) Părinții copilului își mențin drepturile și obligațiile față de acesta, pe toată durata plasamentului, cu excepția acelor care sunt incompatibile cu aplicarea acestei măsuri.

- (2) Persoanele fizice sau juridice care au primit în plasament un copil sunt obligați să îi asigure acestuia îngrijirile și condițiile necesare dezvoltării sale armonioase. Acordul părinților pentru efectuarea actelor obișnuite necesare îndeplinirii acestei obligații sau înlăturării oricărei situații urgente care ar pune în pericol securitatea, dezvoltarea sau integritatea morală a copilului, este prezumat. Pe durata plasamentului, domiciliul copilului este la persoana la care acesta a fost plasat.

- (3) Părinții au dreptul să mențină un contact permanent și nemijlocit cu copilul, pe toată durata plasamentului. Ei au dreptul să viziteze copilul, în condițiile legii, precum și dreptul să corespundeze cu acesta. Părinții pot să viziteze copilul la domiciliul persoanei sau familiei la care acesta a fost plasat, numai cu acordul acestora și în prezența reprezentanților serviciului public specializat. În lipsa acestui acord, sunt aplicabile dispozițiile art. 20, alin. 2, lit. e).

Art. 14 - (1) În situații excepționale, dacă părinții sau unul dintre aceștia pun în pericol securitatea, dezvoltarea sau integritatea morală a copilului prin exercitarea în mod abuziv a drepturilor părintești sau prin neglijență gravă în îndeplinirea obligațiilor de părinte, serviciul public specializat poate decide plasamentul copilului în regim de urgență într-un centru de primire, care este organizat și funcționează în subordinea sa, sau a unui organism privat autorizat, ori la o persoană sau familie atestate în acest scop. Dispozițiile art. 13, alin.(2), se aplică în mod corespunzător.

- (2) Plasamentul copilului în regim de urgență se poate face în condițiile prevăzute la alin.(1) și în cazul în care copilul este găsit lipsit de supraveghere sau este părăsit de părinți.

- (3) Cei care constată existența unor situații, care să impună plasamentul copilului în regim de urgență, sunt obligați să sesizeze de îndată serviciul public specializat în a cărui rază teritorială se află copilul, pentru stabilirea acestei măsuri. Organele de poliție sunt obligate să acorde sprijinul necesar aplicării acestei măsuri.

- (4) În cazul plasamentului copilului în regim de urgență, serviciul public specializat care a luat această măsură va sesiza Comisia pentru Protecția Copilului în vederea încredințării acestuia, în condițiile legii, sau a menținerii măsurii plasamentului, până la identificarea părinților copilului. Comisia pentru Protecția Copilului se pronunță în cel mult 15 zile de la plasamentul copilului în regim de urgență. Odată cu hotărârea de încredințare, Comisia pentru Protecția Copilului va sesiza instanța judecătorească competentă pentru decăderea părinților sau, după caz, a unuia dintre aceștia, din drepturile părintești.

- (5) Pe durata plasamentului în regim de urgență și a încredințării copilului în condițiile prezentului articol, exercițiul drepturilor pe care le au părinții față de copil se suspendă.

Art.15 - Încredințarea copilului în vederea adopției se hotărăște de Comisia pentru Protecția Copilului, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență cu privire la adopție.

Art.16 - Copilul care a săvârșit o faptă penală, dar nu răspunde penal, beneficiază de protecție în condițiile legii.

Art.17 - (1) Față de copilul aflat în situația prevăzută la art. 16, Comisia pentru Protecția Copilului este obligată să ia o măsură educativă, la sesizarea oricărei persoane, a procurorului, a organelor de poliție sau a părinților acestuia.

- (2) În stabilirea măsurii educative, Comisia pentru Protecția Copilului va ține seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de dezvoltarea fizică, intelectuală și afectivă a copilului, de comportarea lui, de condițiile în care a fost crescut și în care a trăit și de orice alte elemente de natură să caracterizeze personalitatea acestuia.

Art.18 - (1) Măsurile educative și modalitățile aplicării acestora sunt cele prevăzute de legea penală, care se aplică corespunzător vârstei și gradului de maturitate al copilului, în vederea respectării interesului superior al acestuia.

- (2) În cazul stabilirii măsurii libertății supravegheate, Comisia poate dispune încredințarea supravegheerii copilului serviciului public specializat.

Art.19 - Dezvoltarea armonioasă a copilului încredințat în condițiile art. 9 sau plasat în condițiile art. 12, alin.(2), se asigură în centrele de plasament care funcționează în cadrul serviciului public specializat sau organismului privat căruia copilul i-a fost încredințat sau plasat.

Art.20 - Serviciul public specializat sau organismul privat care a primit în încredințare sau în plasament un copil, va asigura acestuia mediul familial corespunzător. În acest scop, acestea sunt obligate:

- a) să identifice familii sau persoane cărora să le poată fi încredințat sau plasat copilul, cu prioritate printre rudele acestuia, până la gradul IV inclusiv;
- b) să determine opinia copilului capabil de discernământ cu privire la familia sau persoana propusă pentru a-l primi în încredințare sau plasament și să o aducă la cunoștința Comisiei pentru Protecția Copilului;
- c) să asigure asistență și sprijin acelei familii sau persoane, atât înainte, cât și după încredințarea sau plasamentul copilului;
- d) să ofere asistență și sprijin părinților copilului pentru a pregăti revenirea acestuia în mediul său familial;
- e) să asigure spații special amenajate în cadrul sau în afara centrelor de plasament și mijloacele necesare pentru contactul personal și nemijlocit al copilului cu părinții săi, dacă este cazul, potrivit regulamentelor;
- f) să supravegheze familiile și persoanele cărora le-a fost încredințat sau plasat un copil, pe toată durata acestei măsuri, precum și părinții copilului, după revenirea acestuia în mediul său familial;
- g) să prezinte rapoarte și propuneri Comisiei pentru Protecția Copilului cu privire la aspectele sus-menționate, trimestrial sau la cererea acesteia.

Art.21 - (1) Comisia pentru Protecția Copilului are următoarele atribuții:

- a) să verifice și să reevalueze, cel puțin o dată la trei luni, împrejurările legate de încredințarea sau plasamentul copilului, pe baza rapoartelor și propunerilor prezentate de serviciul public specializat sau, după caz, de organismul privat;
- b) să revoce sau să înlocuiască măsura stabilită, în condițiile legii, dacă împrejurările care au determinat stabilirea acesteia s-au modificat;
- c) să încredințeze sau să plaseze copilul la o altă familie sau persoană, la un serviciu public specializat sau la un organism privat, dacă interesul superior al copilului o impune;
- d) să sesizeze instanța judecătorească competentă, dacă împrejurările care au determinat decăderea părinților copilului din drepturile părintești au încetat să existe;
- e) să supună pe părinții copilului unei perioade de probă de minimum trei luni, în cazul revenirii acestuia în mediul său familial, perioadă în care aceștia să fie supravegheați de serviciul public specializat, cu privire la exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor pe care le au față de copil; în acest scop, să ceară bilunar serviciului public specializat prezentarea de rapoarte.

- (2) În vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor ce îi revin, Comisia pentru Protecția Copilului colaborează cu comisiile din celelalte

județe și din sectoarele municipiului București și poate solicita acestora prezentarea de rapoarte, propuneri sau orice informații referitoare la situația copiilor față de care a stabilit măsuri de încredințare sau plasament.

Art.22 - (1) Încredințarea sau plasamentul copilului în una din formele prevăzute de prezentul capitol poate dura cel mult până la dobândirea capacității depline de exercițiu de către acesta.

- (2) La cererea copilului, acesta poate rămâne în centrele de plasament sau la familia sau persoana la care a fost încredințat sau plasat și după dobândirea capacității depline de exercițiu, dacă își continuă studiile, dar fără a depăși vârsta de 25 de ani.

Art.23 - (1) Pentru fiecare copil încredințat sau plasat, se acordă o alocație lunară în cuantum de 150.000 lei, care se indexează prin Hotărâre a Guvernului.

- (2) Alocația se plătește persoanei, reprezentantului familiei desemnat de Comisia pentru Protecția Copilului sau organismului privat autorizat, cărora le-a fost încredințat sau plasat copilul.

- (3) Persoana sau, după caz, unul dintre soții cărora le-au fost încredințați sau plasați copii au dreptul, pe perioada încredințării sau plasamentului, la un salariu la nivelul salariului brut lunar al asistentului social cu pregătire medie, încadrat în funcție de vechime. Perioada respectivă se consideră vechime în muncă. Pentru persoanele pensionate, suma astfel acordată se va plăti sub formă de indemnizație lunară. Prevederile prezentului alineat se aplică numai persoanelor care au obținut atestatul de asistent maternal profesionist din partea Comisiei pentru Protecția Copilului de la domiciliul acestora, în condițiile ce vor fi stabilite prin Hotărâre a Guvernului. Prevederile prezentului alineat nu sunt aplicabile în cazul în care copilul a fost încredințat sau plasat la o rudă a acestuia, până la gradul IV inclusiv.

- (4) Sumele necesare acoperirii chetuielilor prevăzute la alineatul precedent, suportate de organismele private autorizate, se restituie acestora la cerere, de serviciile publice specializate, pe baza documentelor justificative, în termen de 15 zile de la depunerea cererii.

- (5) Contractele de muncă ale asistenților maternali profesioniști se încheie de serviciile publice specializate sau de organismele private autorizate.

- (6) Prevederile prezentului articol nu sunt aplicabile în cazul în care copilul a fost încredințat în vederea adopției.

- (7) După dobândirea capacității depline de exercițiu, copilul devine titularul dreptului la alocația prevăzută la alin. (1) dacă își continuă studiile, până la absolvirea acestora, dar fără a depăși vârsta de 25 de ani.

Art.24 - (1) Comisia pentru Protecția Copilului care a hotărât încredințarea sau plasamentul copilului va stabili, dacă este cazul, și cuantumul contribuției lunare a părinților la întreținerea acestuia, în condițiile stabilite de Codul Familiei. Sumele astfel încasate se constituie venit la bugetul județului, respectiv la cel al sectorului municipiului București, în

subordinea căruia funcționează Comisia pentru Protecția Copilului care a stabilit măsura respectivă.

- (2) Dacă plata contribuției la întreținerea copilului nu este posibilă, Comisia pentru Protecția Copilului poate obliga pe părinte să presteze o activitate neremunerată în folosul colectivității, pe toată durata măsurii încredințării sau plasamentului.

Art.25 - Autoritățile administrației publice locale au obligația să acorde sprijin și asistență pentru prevenirea situațiilor ce pun în pericol securitatea și dezvoltarea copilului și să acționeze pentru:

- a) identificarea, pregătirea și evaluarea unei rețele teritoriale de asistenți maternali profesioniști;
- b) asigurarea de servicii de prevenire a abandonului copiilor;
- c) înființarea de centre maternale și centre de îngrijire de zi;
- d) asigurarea oricăror servicii care să conducă la bunăstarea copilului, alături de părinții săi;

Capitolul III Organizarea și funcționarea Comisiei pentru Protecția Copilului și a serviciului public specializat pentru protecția copilului

Art.26 - (1) Comisia pentru Protecția Copilului se înființează prin hotărârea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, este alcătuită din 11 membri și are următoarea componență :

- a) Președinte - secretarul județului, respectiv secretarul sectorului municipiului București;
- b) Vicepreședinți - directorul Direcției Generale de Muncă și Protecție Socială din județ, respectiv din sectorul municipiului București;
- directorul serviciului public specializat pentru protecția copilului.
- c) Membrii - câte un reprezentant al serviciilor publice descentralizate ale Ministerului Sănătății, Ministerului Învățământului, Ministerului de Interne, Secretariatului de Stat pentru Handicapați, desemnați de conducerea acestora, și patru reprezentanți ai organismelor private autorizate care desfășoară activități în domeniul protecției copilului sau specialiști independenți din acest domeniu, propuși de secretarul județului sau al sectorului municipiului București.

- (2) Comisia este legal constituită în prezența majorității membrilor săi. Hotărârile comisiei se iau cu majoritatea voturilor membrilor care o alcătuiesc.

- (3) Comisia se întrunește lunar în ședințe ordinare și, ori de câte ori este nevoie, în ședințe extraordinare. Convocarea ședințelor se face de către președinte, iar în absența acestuia, de unul dintre vicepreședinți.

Convocarea se face în scris, cu cel puțin trei zile înainte de ședință, și cuprinde în mod obligatoriu ordinea de zi a acesteia.

- (4) Prezența membrilor comisiei la ședință este obligatorie. În cazul în care un membru al comisiei absentează de la ședințe de două ori consecutiv fără motive temeinice, conducerea instituției al cărei reprezentant este poate dispune sancționarea disciplinară a acestuia, în condițiile legislației muncii. Președintele, vicepreședintele și membrii Comisiei au dreptul la o indemnizație de ședință, al cărei quantum se stabilește prin hotărârea consiliului județean sau a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.

Art.27 - (1) Comisia competentă să soluționeze cauzele privitoare la copiii aflați în dificultate este aceea în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sau, după caz, cea în a cărei rază teritorială copilul a fost găsit lipsit de supraveghere sau a fost părăsit.

- (2) Comisia soluționează cauza în termen de cel mult 15 zile de la data sesizării.

- (3) În fața comisiei vor fi chemați părinții, copilul care a împlinit vârsta de zece ani, persoana, familia sau reprezentantul organismului privat care dorește să îi fie încredințat sau plasat copilul, precum și orice persoane care pot da relații în cauză. În cazul în care copilul care se află în situația prevăzută la art. 16 nu se prezintă, se va cere sprijinul organelor poliției pentru aducerea acestuia în fața Comisiei.

- (4) Ședințele Comisiei nu sunt publice. Comisia poate admite să fie de față și alte persoane decât cele chemate, dacă apreciază că prezența lor este utilă.

- (5) Pentru soluționarea cauzelor, este obligatorie prezentarea raportului referitor la ancheta psiho-socială a copilului, de către specialistul serviciului public specializat pentru protecția copilului, care a instrumentat cauza. Raportul va cuprinde date privind personalitatea, starea fizică și mentală a copilului, antecedentele acestuia, condițiile în care a fost crescut și în care a trăit, orice alte date referitoare la creșterea și educarea copilului care pot folosi Comisiei în soluționarea cauzei, propunerea unei măsuri de protecție a copilului, precum și poziția acestuia cu privire la măsura propusă. În cazul în care este necesară stabilirea unei măsuri educative, raportul referitor la ancheta psiho-socială a copilului se va întocmi în colaborare cu organele poliției.

- (6) Lucrările de secretariat ale Comisiei se asigură de serviciul public specializat pentru protecția copilului.

Art.28 - (1) Hotărârea Comisiei pentru Protecția Copilului este executorie.

- (2) Hotărârea se comunică părinților, persoanei, familiei sau organismului privat căruia i-a fost încredințat sau dat în plasament copilul, copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, Direcției Generale de Muncă și Protecție Socială, serviciului public specializat, precum și organelor financiare competente, dacă s-a stabilit plata unei contribuții în sarcina părinților.

- (3) În cazul în care există opoziție la executare, hotărârea se comunică Inspectoratului de Poliție, în vederea executării.

Art.29 - Hotărârea Comisiei pentru Protecția Copilului poate fi atacată în condițiile Legii contenciosului administrativ.

Capitolul IV Organisme private care desfășoară activități în domeniul protecției copilului

Art.30 - Organismele private prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sunt persoane juridice de drept privat, cu scop nelucrativ, constituite în condițiile legii. La constituirea organismelor private române, instanța judecătorească va cere avizul Departamentului pentru Protecția Copilului. În cazul în care obiectivele statutare ale organismului privat cuprind și activități pentru alte categorii sociale decât copiii, se va cere și avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art.31 - (1) Organismele private legal constituite pot desfășura activități în domeniul protecției copilului numai dacă au fost autorizate, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

- (2) Autorizarea organismelor private de naționalitate română se face de către Comisia pentru Protecția Copilului în a cărei rază teritorială acestea își au sediul social.

- (3) Autorizarea organismelor private străine se face de către Departamentul pentru Protecția Copilului. Organismele private străine pot fi autorizate să desfășoare activități în domeniul protecției copilului pe teritoriul României, numai dacă sunt reprezentate de organisme private române autorizate.

Art.32 - (1) Autorizația se eliberează pentru o perioadă de un an.

- (2) Reînnoirea autorizației este condiționată de prezentarea rapoartelor de activitate autorităților administrative competente să o elibereze, anual sau la cererea acestora.

Art.33 - (1) Comisiile pentru protecția copilului au drept de control asupra activității desfășurate de organismele private autorizate.

- (2) Dacă se constată că această activitate a devenit ilicită, contrară bunelor moravuri sau ordinii publice, Comisia va solicita instanței judecătorești competente dizolvarea organismului privat respectiv.

Art.34 - Criteriile și procedurile de autorizare ale organismelor private se aprobă prin Hotărâre a Guvernului.

Capitolul V Răspunderi și sancțiuni

Art.35 - Nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală a persoanei vinovate.

Art.36 - (1) Nerespectarea hotărârilor Comisiei pentru Protecția Copilului constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât să constituie infracțiune.

(2) Contravențiile prevăzute la alineatul precedent se sancționează cu amendă de la 500.000 la 1.500.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se face de personalul cu atribuții de control de la consiliile județene, respectiv de la consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, precum și de la Direcțiile Generale de Muncă și Protecție Socială din județe și municipiul București. Sumele încasate se constituie venit la bugetul județului, respectiv la cel al sectorului municipiului București.

(4) Dispozițiile prezentului articol se completează cu cele ale Legii nr. 32/1968, privind constatarea și sancționarea contravențiilor.

Capitolul VI Finanțarea activităților de protecție a copilului aflat în dificultate

Art.37 - (1) Cheltuielile pentru protecția copilului aflat în dificultate se finanțează de la bugetele locale.

- (2) Cheltuielile pentru plata salariilor sau a indemnizațiilor asistenților maternali profesioniști, precum și a indemnizațiilor de ședință ale președintelui, vicepreședinților și membrilor Comisiei pentru Protecția Copilului se suportă de la bugetul local și se gestionează de serviciul public specializat pentru protecția copilului.

- (3) Cheltuielile pentru plata alocației prevăzută la art. 23 al prezentei ordonanțe de urgență se suportă de la bugetul de stat și se gestionează de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Capitolul VII Dispoziții finale

Art.38 - În aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, Departamentul pentru Protecția Copilului împreună cu ministerele interesate vor elabora norme metodologice și măsuri tranzitorii, care se aprobă prin Hotărâre a Guvernului.

Art.39 - Acțiunile și cererile privitoare la aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență sunt scutite de taxă de timbru.

Art.40 - (1) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Comisiile pentru Protecția Copilului vor verifica și reevalua toate măsurile de ocrotire stabilite prin hotărâri în curs de aplicare ale fostelor Comisii teritoriale pentru Ocrotirea Minorilor care au funcționat potrivit Legii nr. 3/1970, privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

- (2) La expirarea termenului prevăzut la alin.(1), hotărârile Comisiilor teritoriale pentru Ocrotirea Minorilor își încetează aplicabilitatea.

Art.41 - (1) Transferul instituțiilor de ocrotire -leagăne și case de copii și al centrelor de primire a minorilor care au funcționat potrivit Legii nr.3/1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori, precum și reorganizarea acestora în centre de plasament și centre de primire a copilului în cadrul serviciilor publice specializate pentru protecția copilului, se va face până la intrarea în vigoare a Legii bugetului pe anul 1998, prin protocol încheiat între consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, și autoritățile în subordinea cărora aceste instituții au funcționat până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

- (2) Personalul didactic, didactic auxiliar, medical și de alte specialități, existent în instituțiile de ocrotire care au funcționat potrivit Legii nr. 3/1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori - leagăne, case de copii, centre de primire minori - își va păstra calitatea și statutul în cadrul viitoarelor centre de plasament și de primire din cadrul serviciilor publice specializate pentru protecția copilului.

- (3) Este interzisă înființarea unor centre de plasament, altele decât cele existente prin reorganizarea leagănelor și a caselor de copii, cu excepția centrelor de plasament de tip familial.

Art.43 - Pe data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe de urgență, Legea nr. 3 din 26 martie 1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori, publicată în Buletinul Oficial nr.28/28.03.1970, precum și orice alte dispoziții contrare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

Victor Ciorbea

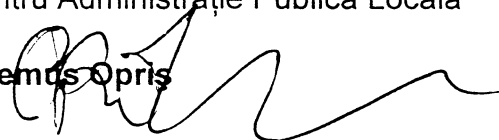
Nr.26.....
Data...9.06.1997.....

continuare pe verso

Contrasemnează:

Ministru delegat pe lângă Primul-Ministru pentru
coordonarea Secretariatului General al Guvernului și a
Departamentului pentru Administrație Publică Locală

Remus Opris

Ministrul Muncii și Protecției Sociale

Alexandru Athanasiu

Secretar de stat

Șeful Departamentului pentru Protecția Copilului

Cristian-Liviu Tăbăcaru

